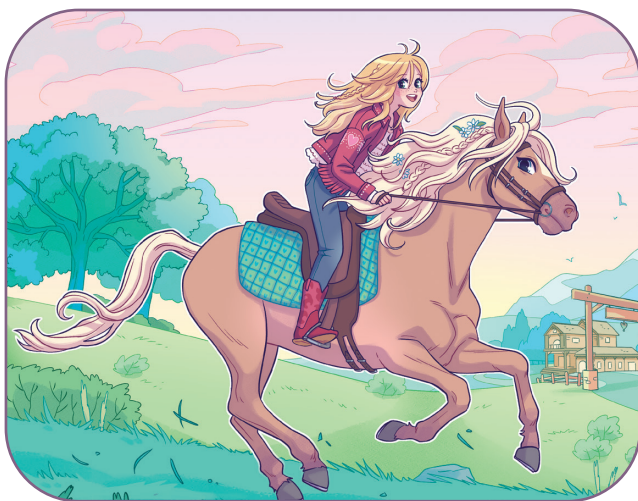

Mathilde Ray

Giulia Adragna

Terug naar school in galop

Roman met stripfragmenten

Vertaling: Annelies Kin

STANDAARD UITGEVERIJ

Hoofdstuk 1

Een spannende eerste schooldag

‘Goed dan, liefje, papa en ik gaan weer naar huis.’

De stem van Ambers moeder trilt van ontroering.

‘Succes met je eerste schooldag’, zegt haar vader terwijl hij haar een knuffel geeft. ‘We zijn zo blij dat je op Vanilla Ranch mag beginnen. En ook heel trots!’

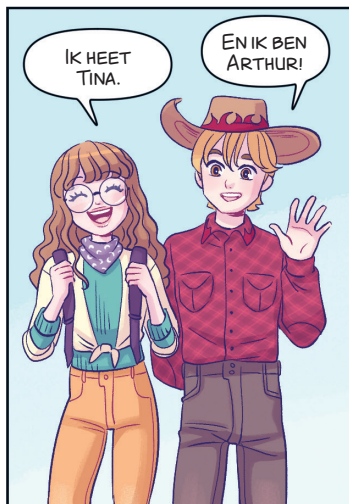
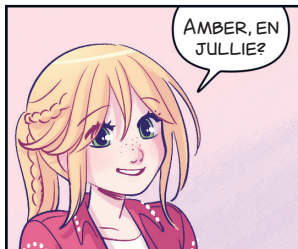
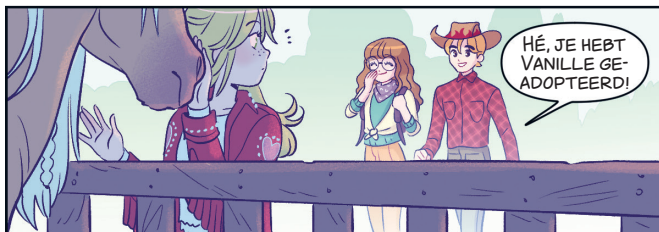
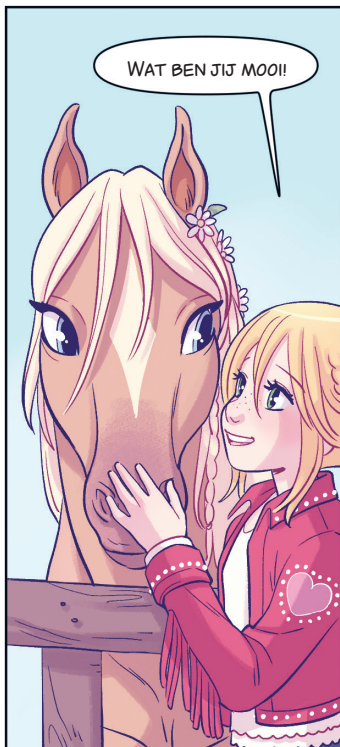
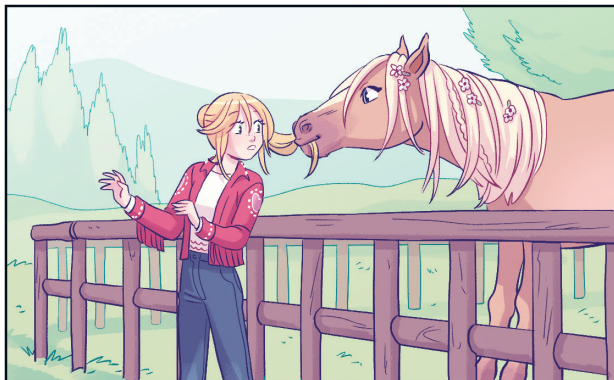
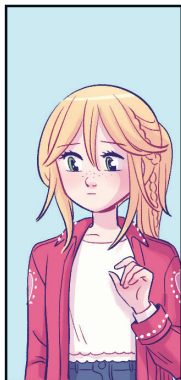
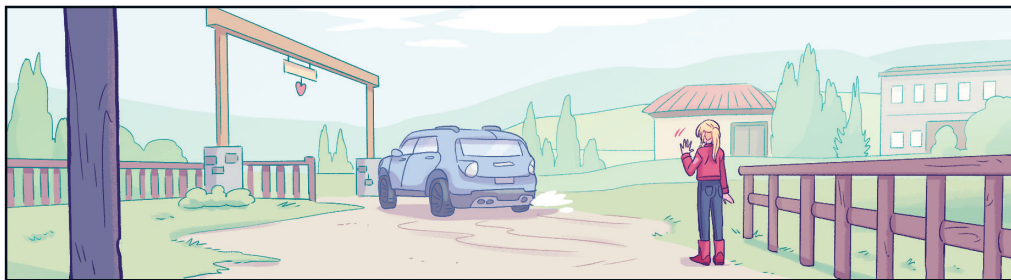
‘Laat snel iets van je horen!’ zegt haar moeder nu al voor de tiende keer, terwijl ze in de auto stapt.

Bij de klap van het dichtslaan de portier maakt Ambers glimlach ineens plaats voor een sip gezicht. Ze voelt een brok in haar keel. Een brok die de afgelopen uren steeds groter werd, terwijl ze samen met

haar ouders alle spullen uitpakte in haar nieuwe kamer op het internaat. Dit is de eerste keer dat ze hen zo lang niet zal zien: tot de herfstvakantie. Wat zal ze hen missen!

En toch... heeft ze zo naar deze dag uitgekeken! Maandenlang droomde ze maar van één ding: toegelaten worden op Vanilla Ranch, een paardrijkschool die tegelijk een middelbare school is. En sinds mevrouw Violette, de directrice, haar ouders deze zomer belde om te zeggen dat ze toegelaten was, kon ze aan niets anders meer denken dan aan deze eerste schooldag. Naast haar bed had ze zelfs een kalender opgehangen, waarop ze elke avond de vakjes tot haar grote dag doorstreepte. Ze had ook urenlang naar de foto's van de Ranch zitten turen. Het mooie gebouw ligt nu achter haar, met zijn charmante ingang en het grote houten balkon erboven.

Op dit moment wordt Amber totaal overspoeld door haar emoties. De opwinding van de eerste schooldag, het gemis van haar ouders, de zenuwen door de nieuwe omgeving: wat een allegaartje!

‘Dat komt goed uit, ik zocht je net’, zegt Tina tegen Amber. ‘We slapen dit schooljaar in dezelfde kamer. Ik zit nu in het tweede jaar. En jij in het eerste, net als Arthur, hè?’

Amber knikt. Daarnet, toen ze samen met haar ouders in haar nieuwe kamer bezig was haar bagage uit te pakken, had ze wat verlegen naar de spullen van haar kamergenootje gekeken. Ze vroeg zich af wat voor iemand de eigenares van deze ongelofelijke warboel zou zijn: spullen kriskras op de planken, wankele stapels kleren in de wijdopen kast en allerlei koekjes opgestapeld op het bed. Tina is net zoals haar kamer, met haar goede humeur, haar warrige haar en haar bril een tikje scheef. En vooral: ze is altijd vrolijk en glimlacht breed.

‘Wen er maar vast aan dat je met een wervelwind samenwoont’, lacht Arthur. ‘Mijn oom, die haar vorig schooljaar geschiedenis en aardrijk—’

‘Mijn favoriete leraar!’ roept Tina. ‘Ik ben dol op hem!’

Terug naar school in galop

‘... zegt – wat wil je – dat hij met haar erbij bijna niets kon zeggen tijdens de les. En volgens de meisjes is ze de rommelkoningin van het internaat. Naar het schijnt kun je in haar kamer amper een voet op de grond zetten door al die warboel. Zeker op de dagen dat ze pakketjes krijgt! Haar familie stuurt haar tonnen koekjes. Haar kamer lijkt wel een voorraadkast!’

‘Als ik van het eten in de kantine moest leven, zou ik al lang dood zijn van de honger’, antwoordt Tina zogenaamd verontwaardigd. ‘En jij eet maar al te graag mee uit mijn voorraadkast!’

Ze voegt de daad bij het woord. Ze rommelt in haar tas, haalt er een pak brownies uit en deelt ze uit.

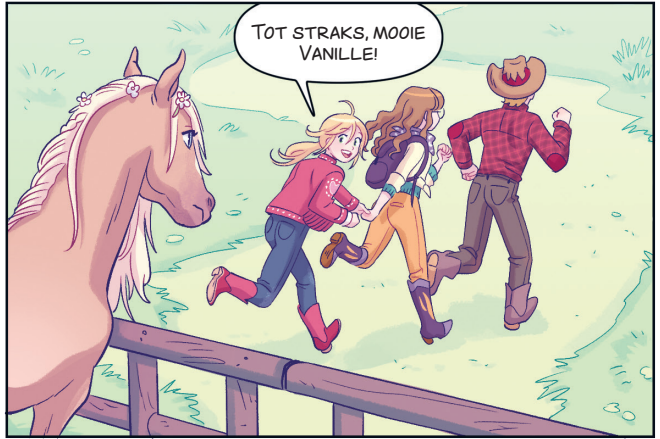
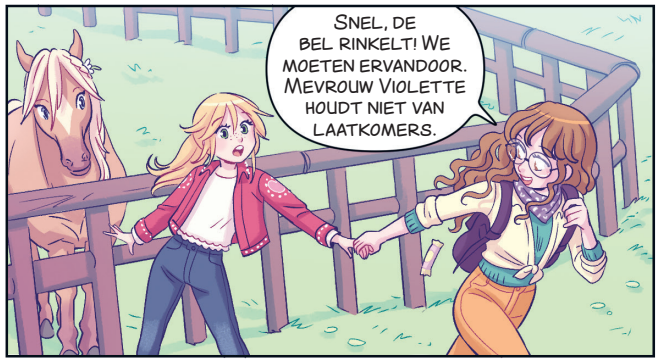
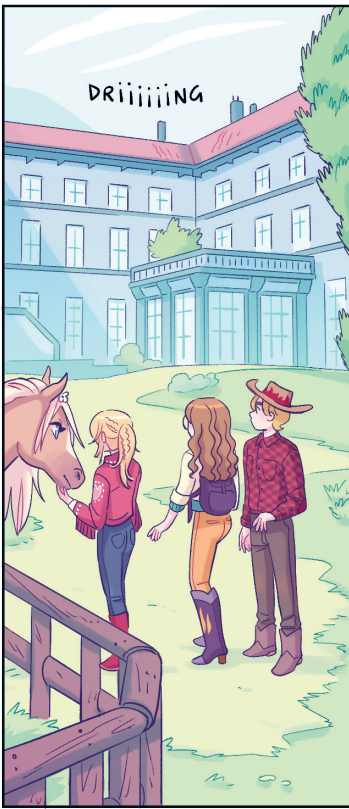
‘En voor jou een suikerklontje, Vanille!’

Met een haal van haar ruwe tong laat de merrie het suikerklontje uit Tina’s hand verdwijnen. Daarna hinnikt ze even als bedankje.

Amber kijkt gefascineerd naar de merrie. Ze kent veel mooie paarden, want ze rijdt al paard van kleins af aan, maar zo'n prachtexemplaar heeft ze nog nooit gezien. Vanille staat er trots bij met haar schitterende goudkleurige vacht en zilveren manen, waarin een paar bloemen zijn gestoken. Haar fijne, elegante hoofd is versierd met een witte bles. In gedachten verzonken mompelt Amber voor zich uit: 'De Ranch dankt zijn naam dus aan haar... Aan Vanille.'

'Nee, dat klopt niet', zegt Arthur. 'Onze Ranch is niet naar déze Vanille genoemd, maar naar een andere merrie: het allereerste paard dat hier heeft gewoond! Ze is bij mevrouw Violette terechtgekomen in de periode dat ze het internaat oprichtte.'

'Ze zeggen dat het een prachtmerrie was', vervolgt Tina. 'Een bloedmooie palomino. Ze is kort daarna doodgegaan, tot groot verdriet van mevrouw Violette. Maar ondertussen had ze een mooi veulen gekregen, dat niet alleen haar schoonheid maar ook haar naam heeft geërfd... Onze eigen Vanille!'

De drie vrienden haasten zich naar de Ranch. Het is tijd voor de startbijeenkomst.

‘Een uur met de directrice. Even krachten opdoen’, zegt Tina, die snel een laatste brownie naar binnen werkt.

Amber lacht en loopt achter haar nieuwe vrienden aan. Het is zover, het schooljaar is echt begonnen. Ze voelt dat het geweldig gaat worden!

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Oorspronkelijke uitgave: *Ranch Vanille – Une rentrée au galop*
© Fleurus Éditions, 2025, 57, rue Gaston Tessier, CS 50061 – 75166 Paris
Cedex 19, France.

Oorspronkelijke tekst: Mathilde Ray

Illustraties: Giulia Adragna

Nederlandstalige uitgave: © 2026 Standaard Uitgeverij nv,
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Annelies Kin

Zetwerk: Debby Bruers

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn
uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

Niets uit dit boek mag worden gebruikt of gereproduceerd voor het trainen
van AI-technologieën of -systemen, noch voor tekst- en datamining
(art. 4, lid 3 Richtlijn (EU) 2019/790).

ISBN 978 90 02 28781 7

D/2026/0034/316

NUR 282-283

Gedrukt in China